

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skygebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682648560/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

de Tid, da Fanden havde havt Fingre paa hende; jeg var meest for det sidste.

Keiser *Heinrich III's* Kirkestol har ogsaa en Plads her, jeg satte mig i den og saae nu paa hans og de to andre Keiseres Billeder paa Ruderne i det store Kirkevindue. De saae mig ret saa levende ud, idet Lyset spillede igjennem den brogede Malning.

I Muren var der en gammel Inscription, som ingen af os ret kunde udlægge. »Ja, var min Broder, Doctoren, her«, sagde min Ledsager; »han vilde forklare os Alt hvad der staaer! Han er en lærd mand, meget lærd, ja« – sagde han til mig, »han er ligesaa lærd som De!»

»Den Stakkell« tænkte jeg; men jeg sagde det ikke.

Om Aftenen gik jeg omtrent den samme Tour igjen omkring Byen, men jeg var ene; det var Maaneskin, stille paa Gaderne, og Husene kastede stærke, sorte Skygger. Vandet pladskede eensformigt i det store Kobberrækken, og de gamle Keisere stode saa alvorlige med Haanden paa Sværdet og saae frem for sig. Det forekom mig da, som jeg stod i en af de fortryllede Byer, jeg som Lille havde hørt om i mangt et Eventyr; Bjergtaagen, der lae rundt om Byen, syntes mig den magiske Kreds, der var slaaet uden om, og at naar den blev sprængt, vilde Alt igjen vaagne op til sit forrige Liv. Da vilde der atter blive Lystighed og Støi paa Gaderne, de gamle Keisere vilde træde ned af Murene til det forsamlede Folk, som bøiede sig for Madonna, der sad i en Glorie af brændende Lamper. Sandsteensbilledet, der skulde forestille Prindsesse *Mathilde*, vilde reise sig af den skjøre Kiste, og faae Kjød og Blod, og den troe *Qvedl* vilde bjæffe lystigt igjen, saa ingen skulde falde i Søvn naar de onde Magter nærmede sig.

Det var, som Vandets eensformige Pladskan mumlede det stærke Troldoms Ord, der kunde løse det Hele af sin magiske Forstening, og jeg forstod den nægtige Tone Hieroglyph: »naar Du har sovet, vil dette vaagne!« og det var Sandhed! thi da jeg næste Morgen traadte ud paa Gaden, skinnede Solen smukt paa Husene, der slet ikke saae spøgelseagtige ud, og i Vinduet, lige over for, tittede et smilende Pigeansigt frem, der bedre end tusinde trykte Proclamationer forkyndte, at ingen magisk Forstening lae over det gamle *Goslar*.

Paa Opera-Theatret i *Berlin* gives der en Ballet: »*die neue Amazone*«, hvori der blandt andet forekommer en Flod-Seilads. Baaden ligger stille og gynger, men Bagtæppet glider bestandig over Scenen og viser saaledes hvordan Egnen forandrer sig, eftersom de seile. Naar man